

[Ministeren for skatter og afgifter.]

Herom skal jeg tillade mig at henvise til lovforslaget og dets bemærkninger.

De første udbetalinger af tilskud til strukturobjekter er sket i januar 1975. Det foreslås derfor, at lovforslaget tillægges virkning tilbage til dette tidspunkt, således at disse tilskud bliver omfattet af de foreslåede regler.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i tinget.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af tinglysningsloven. (Rentetilpasningslån).

Lovforslaget indeholder en tilføjelse til tinglysningsloven, som giver udtrykkelig hjemmel for tinglysning af de såkaldte rentetilpasningslån.

Boligministeriet har i skrivelse af 4. marts 1976 til realkreditrådet i princippet godkendt et forslag, hvorefter rentetilpasningslån som en begrænset forsøgsordning indføres inden for særlig realkredit for lån til opførelse af ejerboliger til helårsbeboelse. Regeringen lægger bl. a. af hensyn til beskæftigelsen vægt på, at denne låneform kan introduceres af realkreditinstitutterne snarest muligt.

Det karakteristiske for rentetilpasningslåneene er, at de til grund for lånet liggende obligationer har kortere løbetid end lånet. Ordningen indebærer, at rente og afdrag hvert 5. år tilpasses de på dette tidspunkt gældende markedsrentevilkår i modsætning til de traditionelle låneformer, hvor rentevilkårene for hele lånets løbetid fastlægges efter markedsrenten på tidspunktet for lånets optagelse, uden at der, medens dette løber, er mulighed for at ændre renten i takt med den almindelige udvikling.

Den nye låneform indebærer, at beregning af rente og afdrag kun dækker lånets første 5-årige periode. Rente og ydelse i de senere femårsperioder vil være afhængig af renteniveauet på refinansieringstidspunktet og er således i princippet ukendt på tidspunktet for lånets optagelse.

Efter tinglysningslovens § 10, stk. 3, skal indholdet af et dokument for at kunne tinglyses være endeligt fastsat.

Da der kunne rejses spørgsmål om, hvor-

vidt denne bestemmelse kunne være en hindring for tinglysning af rentetilpasningslån, forelagde justitsministeriet dette spørgsmål for Den danske Dommerforening, som i en skrivelse af 9. marts 1976 har udtalt, at det efter dennes opfattelse er underkastet tvivl, om domstolene vil acceptere tinglysning af rentetilpasningspantebreve. Jeg har på denne baggrund fundet det rigtigst at afklare spørgsmålet gennem en tilføjelse til loven, som indeholder en udtrykkelig hjemmel.

Der er ikke med lovforslaget taget stilling til andre udlånsformer, hvis overensstemmelse med lovens § 10, stk. 3, kan frembyde tvivl, navnlig ikke til de såkaldte indeksregulerede pantebreve.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg hermed anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Skriftlig redegørelse.

Af minister for kulturelle anliggender
Niels Matthiasen (6/4 76):
(Redegørelse nr. V).

Redegørelse om revision af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed

Indledning.

Den gældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed er af 15. juni 1973 og trådte i kraft den 1. april 1974. Lovens § 26 fastslår, at forslag om revision af loven skal fremsættes for folketinget efter gennemførelsen af en forsøgsmæssig fordeling af lyd- eller billedprogrammer ved hjælp af kabelanlæg inden for enkelte lokale områder, dog senest i folketingsåret 1977-78.

Vi er altså midtvejs i lovens gyldighedsperiode og skulle have mulighed for at vurdere lovens virkninger, ligesom de problemer, der skal løses ved lovrevisionen, begynder at tegne sig. Der er væsentlige problemer iblandt.

Det er mit formål med denne redegørelse at give stødet til en debat herom på samme måde, som min redegørelse af 19. oktober 1972 (folketingets forhandlinger 1972-73 sp. 466-483) dannede optakten til diskussionen om den lovrevision, der fandt sted i 1973.